

reslår Retsplejerådet, at rekvisitus altid skal kunne kræve sådant løsøre udleveret vederlagsfrit.

Det er Retsplejerådets opfattelse, at politiets nuværende pligt til at fjerne og opbevare og eventuelt senere bortsælge udsat bohavne ikke naturligt hører hjemme i politiets regi.

Retsplejerådet finder, at opgaven med at forestå ryddeliggørelsen af den faste ejendom og den efterfølgende opbevaring af det udsatte gods naturligt kan placeres i fogedretten, som i forvejen er til stede, og hvis medarbejdere har betydelig erfaring med hensyn til omhyggelig registrering og vurdering af løsøre.

Når pligten til at gennemføre ryddeliggørelse og opbevaring foreslås overført til fogedretten, mens pligten til at betale herfor i forhold til fogedretten placeres hos rekvirenten, finder Retsplejerådet det nødvendigt at betinge gennemførelsen af en udsættelsesforretning af, at rekvirenten forud for forretningen stiller sikkerhed for fogedrettens omkostninger. Sikkerheden kan eventuelt stilles ved advokatindstæelse. Sikkerheden bør kunne frigives, når rekvirenten dokumenterer at have betalt den ham påhvillende del af omkostningerne. I tilfælde af, at rekvirenten misligholder betalingspligten, udredes omkostningerne af sikkerheden og et eventuelt auktionsprovenu.

3.3.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet må med Retsplejerådet være enig i, at bevaringstagelse og bortsalg af udsat gods ikke er nogen politimæssig opgave. Det kan herved anføres, at politiets hovedopgave i følge retsplejelovens § 108, stk. 1, er at opretholde sikkerhed, fred og orden, at påse overholdelsen af love og vedtægter samt at foretage det fornødne til forhindring af forbrydelser og til efterforskning og forfølgning af sådanne.

Det kan endvidere tiltrædes, at det ud fra en principiel betragtning må være mest nærliggende at henlægge opgaven til fogedretterne, der i forvejen er til stede ved udsættelser, og hvis medarbejdere som nævnt har en betydelig erfaring med registrering og vurdering af løsøre. Det bemærkes herved, at der ved fogedretterne i forvejen behandles mange sager, som ikke i sig selv giver anledning til uenighed mellem parterne, men snarere er af administrativ art.

Justitsministeriet finder det i øvrigt nærliggende, at de sociale myndigheder i tilfælde, hvor der er tale om et mindre bo, der tilhører en borger, som befinder sig i en trangssituation, går ind i sagen med henblik på en afklaring og samlet løsning af det opståede problem. Retsplejerådet nævner da også, at genpart af underretningen om en udgående fogedforret-

ning bør sendes til kommunen, som herved efter omstændighederne kan have anledning til at følge sagen op og f.eks. drage omsorg for, at eventuelt udsat bohavne ikke bortsælges efter 2-månedersfristens udløb, jf. betænkningen s. 79.

Københavns Byret har i sit høringssvar over Retsplejerådets betænkning henstillet, at opbevaring af erhvervsløsøre overlades til rekvirenten, der typisk vil være en erhvervsdrivende og have den nødvendige lagerkapacitet. Justitsministeriet finder, at det for så vidt angår løsøre, der er udsat af erhvervslejemål efter omstændighederne kan være naturligt, at arbejdsopgaverne med bevaringstagelse af udsat løsøre overlades til rekvirenten i samarbejde med et af retten udpeget firma inden for flytte-, opbevarings- eller auktionsbranchen.

Overførelsen af arbejdsfunktionerne vedrørende udsat gods fra politiet til fogedretterne kan først ske, når de personale- og ressourcemæssige forudsætninger er til stede. Justitsministeriet finder det derfor naturligt, at dette spørgsmål inddrages i de igangværende drøftelser om domstolenes fremtidige struktur for således at kunne indgå i en senere samlet personale- og strukturmæssig ordning.

Hertil kommer, at fogedretterne efter Retsplejerådets forslag vil få en række nye arbejdsfunktioner i forbindelse med registrering, bevaringstagelse, opbevaring og udlevering af udsat gods samt vedrørende rekvirentens sikkerhedsstillelse for de med opbevaringen forbundne udgifter.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at disse nye og i hovedsagen administrative arbejdsfunktioner bør analyseres og vurderes for at sikre en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet og for i videst muligt omfang at lette overgangsperioden, når opgaverne overføres fra politiet til fogedretterne.

Justitsministeriet finder på den anden side ikke, at en reform af reglerne vedrørende fuldbyrdelse af andre krav end pengekrav – herunder reglerne om brugeligt pant – bør udskydes i sin helhed som følge af de anførte synspunkter. Den af Retsplejerådet foreslåede bestemmelse om bevaringstagelse m.v. af udsat gods er derfor ikke medtaget i lovforslaget.

Politiet vil således fortsat i et vist omfang være pligtig til at fjerne og opbevare sædvanligt bohavne, som udsættes i forbindelse med en umiddelbar fogedforretning. Vedrørende udsættelse af erhvervslejemål må det antages, at pligten til at sørge for borttransport og opbevaring i almindelighed – i modsætning til tilfælde, hvor der er tale om boliglejemål – påhviler rekvirenten. Rekvirenten kan i disse tilfælde formentlig udøve tilbageholdsret i godset til sikkerhed for de med udsættelsen forbundne omkostninger, men godset kan ikke bortsælges på tvangs-